

Fābulae Aesōpicae ā Codrington Scīptae (1-4)

quibus addita sunt Proverbia Cōngruentia

cum Paraphrasibus ā Davō Circulō Scīptīs

<p style="text-align: center;">Dē Leaenā et Vulpe (Gibbs 1, Barlow 32):</p> <p>Leaena, cum ā Vulpe saepe exprobrārētur quod, quōlibet partū, ūnum dumtaxat catulum parturīret, respondit, “Ūnum sālē, at pol Leōnem!”</p>	<p style="text-align: center;">Paraphrasis Fābulae dē Leaenā et Vulpe:</p> <p>Ubi Vulpes leaenam identidem irrīdēbat quia, quāndocumque haec parīret, ūnum catulum tantum edēbat, illa respondit, “Ūnum scīlicet, sed – Edepol! – leōnem!”</p>
<p style="text-align: center;">Prōverbia quae sunt huic fābulae apta:</p> <p>Multum, nōn multa. = “Quantitātem superat quālītās.”</p> <p>Nōlī irritāre leōnēs. = “Nē leōnis excitēs īram.”</p>	<p style="text-align: center;">Circulī Commentāriolum dē Fābulā Leaenae et Vulpis:</p> <p>Haec fābula mihi indicat multum esse melius multīs. Id est, leōnem ūnum habēre melius est quam cōpiam fēlum. Haec fābula in mentem meam fert praeceptum quoddam Erasmi illius dē normīs grammaticīs docendīs. Ille hāc dē rē aiēbat, “Pauca sed optima”.</p>
<p style="text-align: center;">Dē Cane et Bove (Gibbs 2, Barlow 29):</p> <p>In praesēpī faenī plēnō dēcumbēbat Canis. Vēnit Bos ut comedat faenum, cum Canis, cōnfestim sēsē ērigēns, tōtā vōce ēlatrāvit. Cui Bos: “Dīi tē, cum istā tuā invidiā, perdant,” inquit, “nec enim faenō ipse vescēris, nec mē vescī sinēs.”</p>	<p style="text-align: center;">Paraphrasis Fābulae dē Cane et Bove:</p> <p>In stabulō cibī bovīnī replētō ōtiōsē iacēbat Canis. Ubi ingressus est Taurus ad comedendum, canis statim surrēxit atque vehementer latrābat. Taurus inquit, “Tū, cum istā malevolentīā, ī in malam crūcem,” ait, “nam neque cibum meum tū comedēs neque mē comedere patiēris.”</p>

<p style="text-align: center;">Prōverbia quae huic fābulae sunt apta:</p> <p>Invidus ā propriā rōditur invidiā. = “Homō invidiōsus invidiā suā mordētur.”</p> <p>Invidia dolor animī est ex aliēnīs commodīs. = “Quī invidet aegrē fert aliōs fruī bonīs suīs.”</p>	<p style="text-align: center;">Circulī Commentāriolum dē Fābulā Canis et Bovis:</p> <p>Haec fābula, ut mihi vidētur, nōbīs ostendit nōnnūllōs esse tam mōribus dēprāvātōs, ut nōn solum bonīs aliēnīs at tamen rēctē cupiendīs invideant, vērū etiam eīs quae ad sēmet ipsōs nūllō modō pertineant. Illa avāritia saltem est peccātum valdē hūmānum. Haec vērō dolōrem sive ēgestātem poscit omnibus! Rēctissimē igitur dictum est istōs “rōdīrī” vel mordērī ā propriā invidiā, quippe quī carpuntur sive cōsūmuntur ex īmīs.</p>
<p style="text-align: center;">Dē Partū Montium (Gibbs 3, Barlow 73):</p> <p>Rumor erat parturīre Montēs. Hominēs undique accurrunt et circumstant, mōnstrī quidpiam nōn sine pavōre expectantēs. Montēs tandem parturiunt; exit rīdīculus Mus.</p>	<p style="text-align: center;">Paraphrasis Fābulae dē Partū Montium:</p> <p>In omnium ōre erat montēs partum editūrōs esse. Hominēs igitur omnibus ex locīs adveniunt mīrātum, quidquid portentī aliquō cum metū spērantēs. Post longum tempus montēs partum edunt; ēgreditur rīsū dignus mus.</p>
<p style="text-align: center;">Prōverbia quae sunt huic fābulae apta:</p> <p>Parva levēs capiunt animōs. = “Animī stultōrum ā nūgīs capiuntur.”</p> <p>Parturient montēs, nascētur rīdīculus mus. +/- = [tempore praeteritō] Mōns parturībat, deinde mūrem prōdidit.</p> <p>Ad omnia trepidat, licet vel mus movet. = “Omnia timet, etiam sī mus sē movet.”</p>	<p style="text-align: center;">Circulī Commentāriolum dē Fābulā Partūs Montium:</p> <p>Haec fābula, ut opīnor, exemplum stultitiae hominum nōbīs praebet. Cum eam legō, in mentem veniunt eī collēgae quī apud locum operis faciendī quemlibet semper susurrent. Quam tōtiēns istī dissipāvērunt rūmōrēs susurrandōs, sollicitandōs, metuendōs, murmurandōs! Quam tōtiēns perīculum quod dictitābant impendēre aut nihil factum est aut multō minus. Haud dubitō quin talēs hominēs sint habendī in numerō persōnārum – ut ita dīcam – comicārum commūnis vītae nostrae, quās effugere nēmō possit.</p>

<p style="text-align: center;">Dē Mūre Urbānō et Mūre Rūsticō (Gibbs 4, Barlow 17):</p> <p>Mus Rūsticus, vidēns Urbānum Mūrem rūs dēambulantem, invitat ad cēnam dēprōmitque omne penum, ut tantī hospitis expleat lautitiam. Urbānus Mus rūris damnat inopiam urbisque cōpiam laudat, sēcumque in urbem dūcit Rūsticum. Quī, inter epulandum attonitus insolitīs clāmōribus, cum intellēxerat periculum quotidiānum esse, dixit Urbānō Mūrī, “Tuae dapēs plūs fellis quam mellis habent. Mālō sēcūrus esse cum meā inopiā quam dīves esse cum tuā ānxiētāte.”</p>	<p style="text-align: center;">Paraphrasis Fābulae dē Mūre Urbānō et Mūre Rūsticō:</p> <p>Mus Agrestis, cum cōspiceret Mūrem Urbānum per agrōs spatiārī, eum ad cēnandum vocat atque omnia pārāre incipit, nē tantus hospes aliquō ēlegantiae careat. Mus Urbānus, simplicitāte rūsticā reiectā, cum urbis abundantiam in caelum laudibus tolleret, Agrestem in urbem dēdūcit. Hic, inter cēnandum stupefactus strepitū inūsitātō, ubi sēnsit tale incommodum fiērī singulīs diēbus, ad Urbānum allocūtus est, “Nōn mīrābilis sed flāva bilis est cēna tua. Praefērō esse pauper sed tūtus quam ānxiē plūtus.”</p>
<p style="text-align: center;">Prōverbia quae sunt huic fābulae apta:</p> <p>Ex parvō satis. = “Necessāria sufficient.” +/- = Modus in rēbus. = Aurea mediōcritās. = Nīl nīmium.</p> <p>Crēscentem sequitur cūra pecūniam. = Radix malōrum est cupiditās. = Radix omnium malōrum avāritia.</p>	<p style="text-align: center;">Circulī Commentāriolum dē Fābulā Mūris Urbānī et Mūris Rūsticī:</p> <p>Cēnsēō equidem hanc fābellam ad beātitudinem ipsam spectāre. Hīc vidēmus vītā beātā magis ex animī tranquillitāte quam bonīs externīs cōsistere. Rēctissimē igitur mediōcritās vocātur aurea sive optima. Vīta urbāna, quamquam suāvis nōnnūllīs esse potest, certāmen quoddam dē opulentiā vel fāmā saepius prōfert. Ut pauca dīcam: ubi lūxus, ibi luctus.</p>